

Cinc anys d'activitat cultural del Centre Excursionista de Catalunya.— Aquests darrers anys, el Centre Excursionista de Catalunya ha prosseguit la seva lloable tasca cultural, que ha desplegat en molt diverses direccions. Així, entre les conferències organitzades referents als nostres temes d'estudi, cal recordar la dedicada a la llegenda del drac de Sant Llorenç del Munt, per Joan Turull (1951); a Eivissa, per Pierre Deffontaines (1951); als jardins particulars de Barcelona, per Jeroni Martorell (1951); a la fauna i la flora en la cançó basca, pel P. J. A. Donostia (1951); a la geografia històrica del Pla de Barcelona, per Agustí Duran i Sanpere (1951); a la Barcelona dels Reis Catòlics, per F. A. Vilarrúbias (1952); al *Diccionari Català-Valencià-Balear*, per Francesc de B. Moll (1952); a la muntanya en la literatura catalana, per Josep Romeu (1952); a l'àmbit geogràfic de les llegendes, per Esteve Albert (1952); als talaïots de Menorca, per Josep Mascaró (1953); als vells carrers de Barcelona, per Pau Turulla (1954); al pintor Antoni de Viladomat, per Santiago Alcolea (1954); a Andorra, considerada com la més dura jornada excursionista de Jacint Verdaguer, per Josep M. Bordas (1954); a la fesomia geogràfica i humana de les comarques naturals, per Francesc Gurri (1954); als mestres de la pintura catalana durant els darrers setanta anys, per Francesc Serra (1954); a la figura d'Apelles Mestres, per Josep Font i Solsona (1954); als orígens dels cognoms i de l'heràldica, per Ramon Piñol i Andreu (1954); a l'illa de Menorca, per Joaquina Comas (1954); a les festes populars del cicle nadalenc, per Josep Font i Solsona (1924); a les escoles catalanes de pintura romànica, per Josep Gudiol (1955); al cor de la catedral de Barcelona, per Joan Subias (1955); a Menorca, per Josep Mascaró (1955); a la pintura dels segles XVI i XVII en el Museu del Louvre, per Frederic P. Verrié (1955); a la primera zona d'urbanització de la Mediterrània (de Cartago a Le Corbusier), per Pierre Deffontaines (1955); a alguns aspectes desconeguts de la vida de Verdaguer a Vallvidrera, per Josep Pereña (1955); als passos de sant Vicenç Ferrer a Barcelona, per Josep Font i Solsona (1955); a les escultures del Museu Marés (1955), així com les diverses dedicades a la numismàtica hispànica, per Pere Vegué (1955).

Així mateix, han estat organitzats diversos cicles de conferències, entre els quals hem de fer esment dels referents a geografia muntanyenca a càrrec de Pere Blasi (1951); a la història de l'art català, a càrrec de Frederic P. Verrié, Miquel Tarradell, Josep Font i Solsona, Josep M. Madurell, Cèsar Martinell, Pere de Palol, A. Cirici i Pellicer i Josep Colomines (1951-54); a folklore, a càrrec d'Aureli Capmany, Josep Font i Solsona, Eduard Guardiola i Joan Amades (1951-53); a geografia, a càrrec d'Antoni Bescós, R. Candel, E. Albert, P. Joan Canyigueras i Ramon Vinyeta (1951-53); a Barcelona, a càrrec, entre d'altres, d'Agustí Duran i Sanpere (1952); a geografia literària, a càrrec, entre d'altres, de Joaquim Santasusagna (1953).

Algunes sessions solemnes foren dedicades a commemorar el setanta-cinquè aniversari de la fundació del Centre (1951), els cinquanta anys de la mort de Jacint Verdaguer, amb la intervenció de Josep M. de Casacuberta (1952); a la figura de Narcís Oller, amb la participació de J. Oller i Rabassa, Josep Iglésies i F. Duran i Cañameras (1955). Cal no oblidar, encara, les sessions necrològiques dedicades a la mort d'Aureli Capmany (1954) i d'Antoni Palau (1955).

Simultàniament, foren fetes diverses visites culturals a Barcelona i a algunes contrades catalanes, projeccions de films artístics cedits per institucions estrangeres o científiques, exposicions i concerts.

Al costat d'aquestes tasques culturals, el Centre ha prosseguit les seves activitats merament excursionistes, de les quals no hem de donar compte ací.—F. DURAN I CAÑAMERAS.

El Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada.—L'any 1945, uns quants estudiosos igualadins es delien per encomanar a tothom llur nequit intel·lectual, i per això organit-